

ты еси царь Иерусалимъ.“ То е истото, което направи Петръ въ глава 16 отъ Матеѣ, когото исповѣда: „Ты еси Христосъ сынъ Бога живаго.“ Отъ това сѣ научаваме, че тойзи сынъ Бога живаго, отъ сърдце сѣ вѣрѣва, и съ уста сѣ исповѣдѣва, и той е предназначителното основаніе на Черквата, краежзланиѣтъ камень, непоколебимѣтъ, и неразрѣшимѣтъ камень на Вѣрата. Тѣй пророкѣва Исай(1) „Се полагаю камъ камень краедрблный, избранный, честный: ѡ вѣрѣѡи въ ѡнь не погибнетъ.“ И Давидъ: „Камень, егѡже не врегѡша зиждѡщи, сѣй въсть во главѣ ѡгла.“(2) Тѣй научава Павелъ: „Основаніѡ во ѡнагрѡ никѡже мѡжетъ положить, пѡче лежѡщагрѡ, ѣже ѣсть Исѡсъ Христосъ.“(3) Тѣй тѣкъѣва Теодоритъ въ третѡто слово на пѣсень пѣсней; Василиѡ въ слокото за покаѡніе, и внимай себеси, Златаѡстъ въ 16 глава отъ Матеѣ, и дрѡгы многѡ учитѣли. Отъ това ѡтѣрденіе на тойзи таинственъ долъ гадатѣлно изѡкаѡва и Христосъ въ 7-та гла. отъ Матеѣ: че раздрѡмѣтъ чѡловѣкъ е основалъ кѡщѡта на камъкътъ, и паднѡ дѡждѡтъ, и дойдѡхъ рѣкъыты, и дрѡхъхъ вѣтровѣти, и ѡстремихъсѡ вѡрѡдъ немъ кѡщѡ, и кѡщѡта непаднѡ, заѡто вѣше основана на камъкътъ. Кѡщѡ основана отъ горѣ на камъкътъ тѣрдѡ, и непоколебимъ е Черкѡта Христѡва, сѡградѣна отъ раздрѡмѣтъ, и всемѡдрѣтъ, и Божественнѣтъ Архѡтектонъ. Три силны орѡдѡ е ѡпотрѣбилъ дѡволѡтъ за да ѡ разѡри: дѡждѡ, за да ѡ потѡпи, рѣкъы за да ѡ подкопѡе, и вѣтровѣ, за да ѡ сѡхыпѣ и тѡмъ три непрѣтели, коѡто подвигнѡ да ѡ гѡнѣтъ сѡ были Иѡдеѡти, мѡжитѣлѣти, и ѡрѣтиѡитѣ. Пѣрѡенъ паднѡ дѡждѡтъ, Иѡдейскѡта завистъ. Тѡи, коѡто распнѡхѡ Зиждѣтелѡтъ на тойзи долъ, помыслѣте колкѡ многѡ сѡ ненавиждѡли спѡмѡгатѣлѣты неговы ѡчениѡи! Иметѡ Христѡво, кѡто сѡ проповѣдѡше ѡвно, ѡзѡвѡвашѣ тѣхъныты сѡрдѡца; велиѡіе на черкѡта, кѡто растѣше ѡтгорѣ нападѡніе на сонмиѡето, трѡвѣше дрѡшыты имъ. Колко враждѡваніѡ, колко навѣти, колко гѡненіѡ, колко брани сѡ направили прѡтивѡ Апѡстѡлыты, и новыты Христѣены невѡзможнѡ е да гы опише нѣкѡй. Чѡтыредѡсетъ денѡ, кѡкто знѡете, е траѡлъ потѡпѡтъ въ старѡ времѣ, и потѡпилъ е сѡчѡтѡта земѡ; чѡтыредѡсетъ години е траѡлъ и потѡпѡтъ на Иѡдейскѡта завистъ за да потѡпи черкѡта; но ѡто стѡна? кѡкто тогызи сѡ не потѡпи ков-

[1] Гл. 18, ст. 16. [2] Псалм. 117, ст. 22. [3] а. Коринт. гл. 3, ст. 11.